

Alkotmánybíróság

Az első fokon eljáró Györi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság,
mint elsőfokú bíróság útján

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (továbbiakban: Abtv.) 27. § alapján az alábbi alkotmányjogi panaszt

terjesztjük elő a [REDACTED] mint az Abtv. 27.§ (2) bekezdés szerint érintett fél képviseletében a tisztelt Alkotmánybíróság IV/2014-3/2020. ügyszámú felhívására tett hiánypótlás teljesítésével a korábbiakban benyújtott alkotmányjogi panasszal egységes szerkezetben:

Kérjük a tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy szíveskedjék:

- a [REDACTED] alkotmányjogi panaszát az Abtv. 29.§-a alapján befogadni, mert „a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség” történt,
- az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) pontja alapján felülvizsgálni a Kúria Kfv. VII.37.512/2020/2. valamint a Kúria Kfv.VII.37.761/2020/3. számú végzéseinek Alaptörvénnyel való összhangját az Abtv.28.§(1) bekezdésében foglaltaknak megfelelően,
- megállapítani a bírói döntések Alaptörvény-ellenességét, és az Abtv. 43. § (1) bekezdés alapján azokat megsemmisíteni az Abtv. 63.§(1) bekezdés alapján az ügy érdemében döntve.

Kérelmem indokolásaként az alábbiakat adom elő:

1. Az indítvány benyújtásának törvényi és formai követelményei

a) A pertörténet és a tényállás rövid ismertetése, a jogorvoslati lehetőségek kimerítése

A [REDACTED] létszámába tartozó [REDACTED] munkavállaló 2019. június 19. napján munkavégzés közben elhunyt. A balesetet a [REDACTED] Járási Hivatala VA-06/FCSTBF02/006-40656/2019. számú határozatában – kizárólag a baleseti egészségügyi szolgáltatásokra jogosultság szempontjából – üzemi balesetnek ismerte el. (1. sz. melléklet)

A halálos munkabaleset kapcsán a [REDACTED] Járási Hivatala VA-06/FCSTBF07/971-22/2019. szám alatt (2. sz. melléklet) a munkavédelmi eljárást hivatalból megindította, amelynek eredményeként a [REDACTED] Járási Hivatala (továbbiakban: Hivatal) MV-VA-06/FCSTBF07/971-33/2019.szám alatt meghozta határozatát (3. sz. melléklet). A határozatot [REDACTED] Járási Hivatala MV-VA-06/FCSTBF07/971-37/2019. szám alatti kijavító határozatával javította ki, amelyet a [REDACTED] 2019. október 10. napján vett át. (4. sz. melléklet)

A [REDACTED] Ft. által 2019. szeptember 27-én kézhez-vett határozatban a Hivatal a [REDACTED]-t 1.200.000,- Ft munkavédelmi bírsággal sújtotta továbbá 11 munkavédelmi hiányosság megszüntetésére kötelezte, a következők szerint:

1. A munkáltató működési körébe tartozó hibaelhárítási műveletek technológiai utasításának jogszabályokban foglalt követelményeket kielégítő elkészítésére.
Teljesítési határidő: jelen határozat kézhezvételét követő 30. nap.
2. A hibaelhárítás során, a külső építési munkaterületen munkaárok megnyitásával járó tevékenység során hatékony védelmi intézkedés(ek) meghatározásával és alkalmazásával gondoskodják a munkavállalók egészsége, biztonsága érdekében a betemetődés, beomlás veszélyével szemben.
Teljesítési határidő: jelen határozat kézhezvételét követő nap.

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám: IV/ 02014 - 4 / 2020	
Érkezett: 2021 MÁRC 10.	
Példány: 1	Készítő: ?
Melléklet: db	

3. A hibaelhárítással megbízott munkavezetőt részesítse igazolt módon munkavédelmi oktatásban a technológiai utasítással összefüggő, felelősségi körébe tartozó irányítási és ellenőrzési kötelezettségei vonatkozásában.

Teljesítési határidő: jelen határozat kézhezvételét követő 30. nap.

4. A kockázatértékelés kiegészítésére.

Teljesítési határidő: jelen határozat kézhezvételét követő 30. nap.

5. A kockázatértékelés soron kívüli felülvizsgálatára.

Teljesítési határidő: jelen határozat kézhezvételét követő 30. nap.

6. [redacted] munkavállalót részesítése dokumentált módon munkavédelmi oktatásban.

Teljesítési határidő: jelen határozat kézhezvételét követő 30. nap.

7. [redacted] munkavállalót részesítése dokumentált módon munkavédelmi oktatásban.

Teljesítési határidő: jelen határozat kézhezvételét követő 30. nap.

8. Az egyéni védőeszközök juttatásának rendje dokumentum kiegészítésre.

Teljesítési határidő: jelen határozat kézhezvételét követő 30. nap.

9. Oktatási tematika kiegészítésére.

Teljesítési határidő: jelen határozat kézhezvételét követő 30. nap.

10. Súlyos munkabaleset kivizsgálás során készült jegyzőkönyv beküldésére vonatkozó előírások betartására.

Teljesítési határidő: jelen határozat kézhezvételét követő nap.

11. A hibaelhárítási művelet technológiai utasításának tartalmát ismertesse a munkavállalókkal.

Teljesítési határidő: jelen határozat kézhezvételét követő 45. nap.

A [redacted] a határozat ellen a törvényes határidőben, 2019. október 10. és október 25. napján (kiegészített) kelt dátumú keresettel (5. és 6. sz. alatt mellékelve) a Győri Közigazgatási és Munkaügyi Bírósághoz fordult elsődlegesen a határozat megsemmisítése, másodlagosan annak megváltoztatása iránt.

A keresetben azonnali jogvédelem iránti kérelem is előterjesztésre került, amelyet a Győri Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 103.K.27.921/2019/4. számú végzésével elutasított. (7. sz. melléklet)

Miután a Fővárosi Törvényszék az elsőfokú végzést helybenhagyta, a hivatkozott, azonnal jogvédelmet elutasító I. fokú végzés 2019. december 18. napján jogerős lett, és végrehajthatóvá vált. Erről a Győri Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 103.K.27.921/2019/11. számú végzése rendelkezett. (8. sz. melléklet)

Az érdemi keresetet a Győri Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 103.K.27.921/2019/12. számú ítéletében (9. sz. alatt mellékelve) elutasította, amelyet 2020. április hó 6. napján vett át a Szombathelyi Távhőszolgáltató Kft.

2020. április 28. napján kelt dátummal, a törvényes határidőben a [redacted] felülvizsgálati kérelmet (10. sz. melléklet) terjesztett elő az ügy érdemére kiható eljárási szabályszegés miatt, és arra hivatkozással, hogy az elsőfokú eljárás során [redacted] Alaptörvényben biztosított jogai sérültek. Kifogásolta a felperes, hogy az eljáró hatóság nem részrehajlás nélkül járt el, mert a felperes felelősségét kívánta kimondani a védekezés összes elemének, nevezetesen, az általa hivatkozott bizonyítékok figyelmen kívül hagyásával. Ebben a tekintetben a [redacted] az Alaptörvény XXIV. cikk (1) rendelkezéseinek megsértésére hivatkozott, amely szerint: „Mindenkinek joga van ahhoz, hogy ügyeit a hatóságok részrehajlás nélkül, tisztességes módon és ésszerű határidőn belül intézzék. A hatóságok törvényben meghatározottak szerint kötelesek döntéseiket indokolni.”

A Kúria a felülvizsgálati kérelmet Kfv.VII.37.512/2020/2. számú végzésével érdemi vizsgálat nélkül visszautasította (11. sz. melléklet) a Pp. 618. § (1) bekezdés b) pontjára hivatkozással, miszerint az a

jogi képviselő ügyfélkapuján - és nem cégkapuján - keresztül került benyújtásra. A visszautasító végzés 2020. augusztus 26. napján került kézbesítésre a [REDACTED] felperes részére.

A visszautasító végzés átvételét követően 2020. augusztus 28. napján újabb felülvizsgálati kérelmet terjesztett elő felperesi jogi képviselő a felperes által vitatott módon, - de a Kúria általi kifogásolásnak megfelelően-, a cégkapun keresztül, egyúttal a Kúria által megjelölt hiányt pótolva. A [REDACTED] [REDACTED], mint felperes hivatkozása kiterjedt arra is, hogy a Pp. 115.§ (2) bekezdése alapján a fellebbezési - illetve az elsőfokú eljárás szabályait alkalmazva lehetőség van visszautasítás esetén 8 napon belül a hiányt pótolva a beadvány újra történő benyújtásra, hiszen a Kp. XVIII. Fejezete és XIX. Fejezete nem tartalmaz a felülvizsgálatra vonatkozóan - ebben a tekintetben - eltérő rendelkezést. Erre tekintettel a Kp. fellebbezési illetve az elsőfokú eljárás vonatkozó rendelkezéseinek alkalmazása indokolt, amely alapján lehetőség van a Kp.48.§ (1) bek. l) pont rendelkezéseire tekintettel visszautasított felülvizsgálati kérelem Kp.49.§ (1) bekezdése szerinti 8 napon belül történő újabb benyújtására. (12. sz. melléklet)

A Kúria Kfv.VII.37.761/2020/3. számú, 2020. november 6. napján kézhez-vett végzésével elutasította elkészttség okán az ismételten benyújtott felülvizsgálati kérelmet (13. sz. melléklet) Hivatkozott egyúttal a korábbi visszautasító végzés indokolásában említetteket megerősítve, hogy „...a keresetlevélhez fűződő jogi hatályok fennmaradása ..csak a keresetlevél tekintetében érvényesül. A jogi hatály a felülvizsgálati kérelemnél, mint rendkívüli perorvoslatnál nem szabályozott. Ezért a keresetlevél benyújtásához fűződő jogi hatályok fenntartása a felülvizsgálati kérelemre vetítve a felülvizsgálati eljárásban kizárt, az nem érhető bele a Kp.115.§(2) bekezdés és 99.§(3) bekezdésben meghatározott „megfelelő alkalmazás” körébe.”

A hivatkozott kúriai visszautasító végzések ellen alkotmányjogi panaszt nyújtottunk be az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) pont rendelkezése alapján („Az

Az alkotmányjogi panasz beadása esetén a követendő eljárásra a Kp.123.§ (1) bekezdés valamint a Pp. 425.§(1) bekezdés rendelkezései irányadók.

b) A jogorvoslati lehetőségek kimerítése

A [REDACTED] felperes valamennyi jogorvoslati lehetőséget kimerítette a következők szerint:

A [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] Járási Hivatala (továbbiakban: Hivatal) MV-VA-06/FCSTBF07/971-33/2019.szám alatt meghozott határozatát (3. sz. melléklet) a törvényes határidőben keresettel megtámadta.

A keresetben azonnal jogvédelem iránti igényt terjesztett elő, amelyet a Győri Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság elutasított, és a Fővárosi Törvényszék jóváhagyása folytán jogerős lett. (Győri Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 103.K.27.921/2019/11. számú végzése)

A Győri Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 103.K. 27.921/2019/12. számú ítéletében (6. sz. alatt mellékelve) a keresetet elutasította.

A jogerős ítélet ellen a [REDACTED] felperes felülvizsgálati kérelmet (8. sz. melléklet) terjesztett elő, amely a Kúria részéről Kfv.VII.37.512/2020/2. számú végzéssel visszautasításra került.

A hivatkozott Kúria végzésének átvételét követően a felperes ismételt felülvizsgálati kérelmet terjesztett elő, amelyet a Kúria Kfv.VII.37.761/2020/3. számú végzésével ismételten visszautasított.

A fentiekből következően a felperes valamennyi jogorvoslati utat igénybe vette, kimerítette, és jelenleg az ügyben nincs felülvizsgálati (rendkívüli) jogorvoslati eljárás sem.

Az ügyben perújítás kezdeményezése nem történt, perújítási eljárás nincs folyamatban, de erre vonatkozóan ismert ok sincs.

c) Az alkotmányjogi panasz benyújtásának határideje

A felperes a Győri Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 103.K.27.921/2019/12. számú jogerős ítéletét 2020. 04. 06-án vette át. (Ezt a Kúria Kfv.VII.37.761/2020/3. számú végzésében állapította meg.)

A felperes az ítélet ellen felülvizsgálati kérelmet nyújtott be a Kúriához 2020. április 30-án a Kp.117.§ (1) bekezdésében foglalt határidőben.

A Kúria felülvizsgálati kérelmet Kfv.VII.37.512/2020/2. számú végzésével visszautasította, amely végzést a felperes jogi képviselője 2020. augusztus 26-án vett át ma már nem igazolhatóan, hogy az ügyfélkapujára vagy a cégkapujára történt kézbesítéssel, ugyanis a hivatalos iratok kizárólag 30 napig tárolódnak a rendszerben, a tartós tárban történő rögzítés pedig néhány irat tárolását biztosítja csak. 30 nap után az iratok automatikusan törlődnek, így a kézbesítés helyének utólagos bizonyítása sem biztosított a jogi képviselők számára. Álláspontunk szerint – fenti indokok miatt – az e-ügyek elektronikus kapcsolattartásának rendszere hiányos, és az ügyfél jogait csorbítja.

A Kúria Kfv.VII.37.512/2020/2. számú (első) visszautasító végzésére a felperes 2020. augusztus 28. napján nyújtott be ismételt felülvizsgálati kérelmet, amelyet a Kúria Kfv.VII.37.761/2020/3. számú végzésével visszautasított (második visszautasító végzés), amelyet felperes 2020. november 06. napján vett kézhez.

A 2020. november 06. napján átvett (második visszautasító) végzés ellen az alkotmányjogi panasz benyújtása az Abtv. 30. § (1) bekezdése alapján a törvényes határidőben történt.

A 2020. augusztus 26. napján átvett első visszautasító végzés átvételétől számított 180 napos objektív határidő jelen alkotmányjogi panasz benyújtásáig sem járt le. A 60 napos szubjektív határidő lejárt ugyan, amelyre vonatkozóan igazolási kérelmet előterjesztünk az Abtv. 30. § (3) bekezdés alapján, és kérjük a tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy az igazolási kérelmünknek helyt adni szíveskedjék, mert az indítványozó rajta kívül okból nem volt abban a helyzetben, hogy az alkotmányjogi panaszt benyújtsa 60 napon belül. Ennek indoka, hogy erre az időtartamra a Kúria még nem hozta meg döntését. (A 2020. augusztus 28-án benyújtott ismételt felülvizsgálati kérelem elbírásáról szóló visszautasító végzés felperes általi kézhezvétele 2020. november 6-án történt.)

Amennyiben az érdemi vizsgálat nélküli visszautasító végzések meghozatala jóval rövidebb időn belül megtörténik (az első érdemi vizsgálat nélküli visszautasító végzést 4 hónap, a második visszautasító végzést csaknem 3 hónap alatt hozta meg a Kúria), az Abtv.30.§ (1) bekezdésben biztosított 60 napos határidő a [REDACTED] számára biztosított lehetett volna. Álláspontunk szerint a rendkívül hosszadalmas, érdemi vizsgálat nélküli döntéshozatal az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében említett, „ésszerű határidőben történő elbírálás” elvével ellentétes („Mindenkinek joga van ahhoz, hogy ügyeit a hatóságok részrehajlás nélkül, tisztességes módon és ésszerű határidőn belül intézzék”).

A tisztelt Alkotmánybíróság igazolási kérelmünket a 2020. február 9. napján átvett, IV/2014-3/2020.számú döntésében „egyesbíróként eljárva elfogadta”.

d) Az indítványozó érintettségének bemutatása

Jelen alkotmányjogi panaszban támadott felülvizsgálati kérelmeinket visszautasító (Kfv.VII.37.512/2020/2. és Kfv.VII.37.761/2020/3. számú) végzések a Szombathelyi Távhőszolgáltató Kft, mint felperes jogait és érdekeit egyaránt hátrányosan befolyásolják, hátrányosan érintik, hiszen, a felülvizsgálat elutasításával a tisztelt Kúria elzárta annak a lehetőségét, hogy a [REDACTED] rendkívüli jogorvoslati jogait gyakorolja. Ez pedig igen jelentősen kihat a korábbi (Győri Közigazgatási Munkaügyi Bíróság előtt folytatott) eljárásban felperesként szereplő [REDACTED] re, hiszen - az előzőekben részletezettek szerint - olyan kötelezettségek teljesítését követeli a bíróság (hatóság) a felperestől, amelyek nem tartoznak tevékenységébe, és jogkörébe, és amelyeket fizikailag nem tud, és nem is képes teljesíteni. Ezek a baleset helyszínén tartózkodó és munkát végző, földmunkavégzéssel megbízott vállalkozó kötelezettségei lettek volna, nevezetesen például: „a felperes... A hibaelhárítás során, a külső építési munkaterületen munkaárok megnyitásával járó tevékenység hatékony védelmi intézkedések meghatározásával és alkalmazásával gondoskodik... a betemetődés, beomlás veszélyével szemben.” Miután a [REDACTED] tevékenységi körei között nem szerepel a földmunkavégzés, nem is rendelkezik ilyen szaktudású szakemberrel, ezért minden ilyen jellegű munkát vállalkozóval végeztet. Így történt ez jelen esetben is, többek között ezért hivatkozunk a jogerős elsőfokú ítélet rendelkezéseinek végrehajthatatlanságára.

A [REDACTED] felperesként szerepel a perben, Győri Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 103.K. 27.921/2019/12. számú ítélete rá nézve állapít meg kötelezéseket, tehát érintettsége az Abtv. 27. (2) bekezdés a) pontja szerint megalapozott.

e) Annak bemutatása, hogy az állított alapjogsérelem a bírói döntést érdemben befolyásolta, vagy a felmerült kérdés alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés

Alaptörvény 24. cikk.(2) bek. d) pont alapján: „Az Alkotmánybíróság:.....az alkotmányjogi panasz alapján felülvizsgálja a bírói döntésnek az Alaptörvénnyel való összhangját.”

A Kúria - a felperesi jogi képviselő egyéni ügyvéd (első alkalommal) - a felülvizsgálati kérelem cégkapu helyett KÜNY regisztrációt igénylő ügyfélkapuján (továbbiakban: ügyfélkapu) keresztül történő benyújtása miatt a felülvizsgálati kérelmet két alkalommal is visszautasította. A visszautasítás egy technikai jellegű probléma okán - a hiánypótlás teljes-körű kizárásával - mindenféle lehetőséget elzárta a felperes számára a jogorvoslati jogok érvényesítésétől, és ily módon az ügy érdemi elbírálásától. A Kúria ezen döntését azzal indokolta, hogy a felülvizsgálati és fellebbezési eljárásban a Kp. 99.§ (3) bekezdés és a 115.§ (2) bekezdés rendelkezései ellenére nincs lehetőség az elsőfokú eljárás szabályainak alkalmazására, nevezetesen a Kp. 49.§ (2) bekezdés b) pontjában meghatározott 8 napos határidőben történő hiánypótlásra, és ily módon az elsőfokú eljárás szabályainak alkalmazására.

Ezek a bírói döntések legalapvetőbben a jogállamiság alapelvét és azon keresztül annak részeit) sértik a következők szerint: Az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésében kijelenti, hogy:“Magyarország független demokratikus jogállam.” A jogállamiság (amely szinte szó szerint megegyezik a velencei-jogállam formulával) része a „törvényesség, ami az átlátható és elszámoltatható demokratikus és pluralista törvényhozási eljárást hordozza magában; a jobbiztonság, „az alapvető jogok tiszteletben tartására is kiterjedő hatékony bírói jogorvoslat, valamint a törvény előtti egyenlőség”.

A felperes az Alaptörvény XXVIII.cikk (7) bekezdésében biztosított jogorvoslati jogosultságával („Mindenkinek joga van ahhoz, hogy jogorvoslattal éljen az olyan bírósági...döntés ellen, amely jogát vagy jogos érdekét sérti.”) nem élhetett, továbbá – az érdemi döntés lehetőségének kizárásával – felperesnek az Alaptörvény XXVIII.cikk (1) bekezdésében említett tisztességes bírósági eljárásához való jogának érvényesítése (Mindenkinek joga van ahhoz, hogy „valamely perben a jogait és kötelezettségeit a törvény által felállított...bírótság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül elbírálja.”) is kizárásra került.

A Kp-ban sem a fellebbezési (Kp. XVIII.Fejezet), sem a felülvizsgálati eljárásban (Kp. XIX:Fejezet) nincs speciális, kizáró rendelkezés az elsőfokú eljárásban szabályozott hiánypótlás biztosításának tiltására, éppen ebből következően – álláspontunk szerint – jogszerű lett volna az elsőfokú eljárásban – a Kp. 49.§ (2) bekezdésében – meghatározott „nyolc napos újra benyújtási határidő” alkalmazhatósága.

Ezt erősíti meg a közigazgatási perrendtartás T/12234. számú törvényjavaslata, amely a 116.§-hoz fűzött indokolásban kiemeli: „A felülvizsgálati eljárás során a fellebbezésre vonatkozó szabályokat az e fejezetben foglalt eltérésekkel kell alkalmazni. Minden olyan kérdésben tehát, amelyre ezen alcím alatt vagy a fellebbezésre vonatkozó fejezetben nincs külön szabályozás, az általános rendelkezésekre, az elsőfokú eljárásra és a határozatokra vonatkozó rendelkezéseket kell alkalmazni.” Tehát a jogalkotó célja is a speciális szabályozás kivételével az elsőfokú általános eljárási szabályok alkalmazhatósága volt.

A hiánypótlási lehetőség illetve jogorvoslati jogosultság kizárása miatt több Alaptörvényben biztosított alapelv is sérült.

Éppen maga a Kúria is hivatkozik Kfv.VII.37.512/2020/2. számú (első) visszautasító végzésében Kp. 99.§ (2) bekezdésére és a 115.§ (2) bekezdésére, amely rendelkezések az előzőekben hivatkozott alaptörvényi alapelvekkel összhangban nem zárják ki az elsőfokú eljárásban említett hiánypótlás lehetőségét sem a fellebbezési, sem a felülvizsgálati eljárásban.

A Kúria a hiánypótlás lehetőségét is visszautasító jogértelmezésével az Alaptörvény I. cikk (3) bekezdése is sérült, („Az alapvető jogok más alapvető jogok érdekében, a feltétlenül szükséges mértékben, az elérni kívánt céllal arányosan, az alapvető jog lényeges tartalmának tiszteletben tartásával korlátozható.”), hiszen a jogorvoslati joghoz való és tisztességes bírósági eljárásához való jog korlátozása nem indokolt, mert a korlátozás nem másik alapvető jog érvényesítése érdekében történik.

E-körben hivatkozunk a Kp. Indokolására, amely szerint: „A tisztességes eljárás az eljárási igazság érvényre juttatását szolgálja és a jogállami normáknak eleget tevő eljárás lefolytatására ad lehetőséget, de önmagában nem elégséges ahhoz, hogy az eljárás eredménye minden esetben helyes legyen, ezért biztosítják a jogorvoslati jogot az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdésében.

...a perrendtartások a tisztességes eljárás elvével magának az eljárásnak az igazságosságát biztosítják. Az eljárási igazságosság főbb tartalmi elemeiként pedig a jogbiztonság elvének megfelelő szabályozást, ... illetve az eljárás szereplői között az előnyöknek és a hátrányoknak a kölcsönösségen alapuló tisztességes és méltányos elosztását említi.

A tisztességes eljárásához kapcsolódóan tehát a bíróság legfőbb kötelezettsége, hogy az eljárása összhangban legyen a perrendtartás alapelveivel.”

A Kúria jogértelmezése kacsán kiemeljük az Alkotmánybíróság 9/2016-os határozatában megállapítottakat, miszerint: „a bíróságnak a többféleképpen értelmezhető jogszabályszoveg normatartalommal kitöltésekor lehetősége és az Alaptörvény 28. cikke értelmében kötelessége is van arra, hogy a norma alkalmazásakor és értelmezésekor az Alaptörvénnyel összhangban álló értelmezést válasszon. Az Alaptörvénnyel összhangban álló értelmezés, ha egy jogszabálynak több lehetséges értelme is van, nem jelent contra legem értelmezést vagy a normatartalom mellőzését. Ilyen esetben, a többféle lehetséges értelmezés mellett az Alaptörvény alapján azt kell feltételezni, hogy a jogszabály erkölcsös és gazdaságos célt szolgál, a józan észnek és a közjónak megfelel. Az adott

esetben ez azt jelenti, hogy azonos tisztelettel és körültekintéssel, az egyéni szempontok azonos mértékű figyelembevételével kell a jogosultságok és a kedvezmények elosztásának szempontjait meghatározni az érintett személyeket illetően, vagyis az értelmezés nem vezethet önkényes eredményre.” (Az ügy előadó alkotmánybírója dr. Varga Zs. András volt.)

Álláspontunk szerint a Kúria nem az Alaptörvény 28. cikke szerinti értelmezte a Kp. 99.§ (2) bekezdését és a 115.§ (2) bekezdését, mert jelentősen korlátozta az Alaptörvényben előzőekben említett jogokat.

A hivatkozott kúriai visszautasító döntések ugyanakkor az Alaptörvény XV. cikkében deklarált hátrányos megkülönböztetés tilalmára hivatkozva is sérelmesek, mert annak ellenére, hogy a felülvizsgálati és fellebbezési eljárásban nincs speciális, tiltó szabály a hiánypótlás (jogorvoslat) biztosítására, a bíróság értelmezése mégis különbséget tesz az elsőfokú eljárás során eljáró (kereset benyújtó) fél vagy képviselője és a fellebbezési valamint felülvizsgálati eljárásban eljáró képviselő hiánypótlási lehetőségei között. Ez utóbbiak számára ugyanis kizárja a hiánypótlás (jogorvoslat) lehetőségét a visszautasítással.

Hivatkozunk e körben tovább az AB egyedi ügyben hivatkozott utalására, miszerint „az Alaptörvény XV. cikke egyaránt tartalmazza az általános egyenlőségi szabályt [(1) bekezdés], és az alapjogok egyenlőségét, illetve a diszkrimináció tilalmát [(2) bekezdés]. A hátrányos megkülönböztetés tilalma az Alkotmánybíróság gyakorlatában a jogrendszer egészét átható alkotmányos alapelveként kapott értelmezést. A hátrányos megkülönböztetés tilalma nem jelenti minden megkülönböztetés tilalmát, a tilalom elsősorban az alapjogok terén tett megkülönböztetésre terjed ki. A megkülönböztetés akkor alkotmányellenes, ha jogszabály a szabályozás szempontjából azonos csoportba tartozó (egymással összehasonlítható) jogalanyok között tesz különbséget anélkül, hogy annak alkotmányos indoka lenne.” Jelen eljárásban azonos jogalanyokról van szó.

„Azt a kérdést, hogy valamely jogszabály mikénti értelmezésére alkalmazható-e a hátrányos megkülönböztetés tilalma, az Alkotmánybíróság a 9/2016. (IV. 6.) AB-határozatban igenlően válaszolta meg. Ennek értelmében az Alaptörvény XV. cikke (1) és (2) bekezdésének az értelmezett tartalma nemcsak a jogszabályokra irányadó alaptörvény-ellenességük vizsgálatakor, hanem a bírói döntésekben megjelenő jogszabály-értelmezésre is, a jogszabályok normatartalmának meghatározása során, a jogszabály konkrét tényállásra vonatkoztatásánál.”

A Kp. Indokolása szerint:” A tisztességes eljárás ....szabályai a felek perbeli esélyeinek egyenlőségét hivatottak szolgálni.”

Álláspontunk szerint a kúriai jogértelmezés hátrányos megkülönböztetést jelent fellebbezési eljárásban valamint a felülvizsgálati eljárásban eljáró képviselő részére az elsőfokú eljárásban biztosított jogokhoz képest.

A tisztességes eljáráshoz kapcsolódóan tehát a bíróság legfőbb kötelezettsége, hogy az eljárása összhangban legyen a perrendtartás alapelveivel.

Hivatkozunk továbbá az Alaptörvény 25. cikk (3) bekezdésére, amely szerint:”A Kúria biztosítja a bíróságok jogalkalmazásának egységét.” Az említett alapelvbe ütközik, hogy a Kúria nem fogadja el az egyéni ügyvéd ügyfélkapujának hivatalos használatát, holott a Kp. mögöttes szabályaként megjelenő Polgári perrendtartás (továbbiakban:Pp.) 618.§-ához kapcsolódóan a Civilisztikai Kollégiumvezetők Országos Tanácskozásának 2019.november 28-i és 29-i ülésén az alábbi elfogadott 18. számú állásfoglalás született:

„Az elektronikus ügyintézés teljes folyamata az egyes részfolyamatokat megtestesítő elektronikus ügyintézési szolgáltatásokból építhető fel. Ennek része a biztonságos kézbesítési szolgáltatás és az ehhez kapcsolódó tárhely is. A kézbesítési szolgáltatás igénybevételének feltétele, hogy a feladó megadja a címzettnek a SZEÜSZ szolgáltató által értelmezhető és kezelhető kézbesítési címét. Az

E-ügyintézési tv. 35. § (3) bekezdése szerint a biztonságos kézbesítési szolgáltatási címnek minősül a KÜNY-regisztráció alapján biztosított szolgáltatás. A gazdálkodó szervezetek számára biztosított tárhely a cégkapu.

Az egyéni ügyvéd természetes személy, ezért jogosult KÜNY-regisztrációra. A jogszabály kizárólag a tárhelyhasználat - hivatalos kézbesítési cím - szempontjából határozza meg az egyéni ügyvéd gazdálkodó szervezeti jellegét. Természetes személyként az egyéni ügyvéd jogosult a KÜNY kézbesítési szolgáltatás igénybevételére, Ügyfélkaput nyithat, és ezen keresztül feladhatja elektronikus leveleit, azokat is, amelyek ügyvédi tevékenységéhez tartoznak. Nem minősül azonban hivatalos kézbesítési címnek az ehhez kapcsolódó tárhely, köteles ezért cégkaput nyitni és üzemeltetni, az oda érkező leveleit átvenni, illetve az átvétel megtagadása vagy elmulasztása esetén annak következményeit viselni. Az elektronikus ügyintézészt biztosító szerv minden kézbesítését megelőzően köteles a hivatalos kézbesítési címről meggyőződni, és nem a megelőzően benyújtott irat feladási címére, hanem erre kézbesíteni a hivatalos iratait.

Mivel az ügyfélkapuról érkező beadvány biztonságos kézbesítési szolgáltatáson keresztül érkezik, az megfelel a Pp. 618. §-ában foglalt feltételeknek, és a 618. § (1) bekezdés b) pontja szerinti jogkövetkezmények nem alkalmazhatók."

A Kúria által a közigazgatási eljárásban alkalmazott és a polgári eljárásban megengedett, egyéni ügyvéd fogalmával kapcsolatban jelentkező ellentmondás is az Alaptörvény 25. cikkében megfogalmazott egységes joggyakorlat kialakítását, alkalmazását illetően a tisztességes eljáráshoz szorosan kapcsolódó jogbiztonság elvét sérti. Az egyéni ügyvéd által ugyanis az ügyfélkapu használata polgári jogi gyakorlatban kifejezetten elfogadott és jogszerű, míg a Kúria azt kifejezetten elutasítja mind a közigazgatási felülvizsgálati, mind a közigazgatási fellebbezési eljárásban. Ezáltal a közigazgatási eljárásban az egyéni ügyvéd tekintetében korlátozza a bíróság előtti jogérvényesítés lehetőségét, a jogorvoslati jogosultságot, holott az Alaptörvény I. cikk (3) bekezdés előírja, hogy az alapjogok korlátozása kizárólag a feltétlenül szükséges mértékben, az elérni kívánt céllal arányosan és az alapvető jog lényeges tartalmának tiszteletben tartásával korlátozható. Semmilyen cél nem indokolja, hogy Alaptörvényben meghatározott, említett alapjogok korlátozásra kerüljenek, amely azt jelentheti, hogy az egyéni ügyvéd az ügyfélkapu használatára - az előzőekben említettek szerint, ahogy azt a Civilisztikai Kollégiumvezetők 18. számú állásfoglalása is kifejtette - jogszerűen jogosult.

A fentebb említett ellentmondások is az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésében foglalt jogállamiság (illetve annak részeként, törvényesség, jogbiztonság elveit) jelentősen sértik.

Az említetteken túl a kúriai döntések az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében említett, „ésszerű határidőben történő elbírálás” elvével sincsenek összhangban, ugyanis, az első felülvizsgálati kérelem benyújtása 2020. április 30. napján történt, míg az érdemi vizsgálat nélküli visszautasítás 2020. augusztus 26-án került kézbesítésre felperesi képviselő részére, vagyis 4 hónapos időtartam alatt döntött a Kúria arról, hogy érdemi vizsgálat nélkül visszautasítja a felülvizsgálati kérelmet. Szinte ugyanez történt az ismételt felülvizsgálat 2020. augusztus 27. napján történt benyújtását követően is, amelynek az újabb, érdemi vizsgálat nélküli visszautasítására csaknem 3 hónap múlva, azaz 2020. november 6-án került sor.

Amennyiben az érdemi vizsgálat nélküli visszautasítás megfelelő - valóban „ésszerű” - határidőben kézbesítésre került volna, a rendelkezésre álló határidőben esetlegesen lehetőség lett volna a felülvizsgálati kérelem - Kúria értelmezésének megfelelő - elektronikus úton (cégkapun) történő benyújtására.

Összegezve: amennyiben a Kúria ez első visszautasítást követően biztosította volna a hiánypótlás lehetőségét - az elsőfokú eljárási szabályok figyelembe vételével -, úgy lehetőség lett volna a Győri Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (jelenleg Győri Törvényszék) 103.K.27.921/2019/12.számú - jogerős - ítéletének felülvizsgálatára, érdemi döntéshozatalra, és nem sérültek volna a felperes Alaptörvényben - és jelen alkotmányjogi panaszban részletezett - alapjogai.

Amennyiben a Kúria az egységes joggyakorlatot követve jogszerűnek fogadta volna el az egyéni ügyvéd felperesi jogi képviselő felülvizsgálati kérelmének ügyfélkapun történő benyújtását, abban az esetben is lehetőség lett volna az elsőfokú ítélet felülvizsgálata eredményeként az érdemi döntéshozatalra, és ebben az esetben sem sérültek volna a felperes Alaptörvényben és - jelen alkotmányjog panaszban részletezett - alapjogai.

Indokolásunk alapján kérjük a Kúria KF.VII.37.512/2020/2.SZ. (első) visszautasító végzésének valamint a Kúria KF.VII.37.761/2020/3.SZ. (második) visszautasító végzésének megsemmisítését, mert azok nincsenek összhangban az alábbiakban megjelölt alapelvekkel:

- Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésében foglalt jogállamiság (törvényesség, jogbiztonság) alapelvei,
- Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdés a) "tisztességes bírósági eljáráshoz való jog..és ésszerű határidőben történő elbírálás.." alapelve,
- Alaptörvény XXVIII.cikk (7) bekezdés „jogorvoslathoz való jog” alapelve
- Alaptörvény I. cikk (3) bekezdése „alapjogok korlátozásának tilalma” alapelve
- Alaptörvény 28. cikkében meghatározott jogértelmezés alapelve
- Alaptörvény XV. cikkében deklarált esélyegyenlőségi elv (hátrányos megkülönböztetés tilalma) alapelve
- Alaptörvény 25. cikk (3) bekezdés jogegység alapelve.

2. Az alkotmányjogi panasz benyújtásának érdemi indokolása

a) Az Alaptörvény megsértett rendelkezései:

Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésében foglalt jogállamiság („Magyarország független, demokratikus jogállam.”), ezen belül a törvényesség, jogbiztonság alapelvei,

Alaptörvény XXVIII.cikk (1) bekezdésében említett tisztességes bírósági eljáráshoz való jog (Mindenkinek joga van ahhoz, hogy „valamely perben a jogait és kötelezettségeit a törvény által felállított...bírótság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül elbírálja.”)

Alaptörvény XXVIII.cikk (7) bekezdésében biztosított jogorvoslati jogosultság jogelve („Mindenkinek joga van ahhoz, hogy jogorvoslattal éljen az olyan bírósági...döntés ellen, amely jogát vagy jogos érdekét sérti.”)

Alaptörvény I. cikk (3) bekezdése (" Az alapvető jogok más alapvető jogok érvényesülése vagy valamely alkotmányos érték védelme érdekében, a feltétlenül szükséges mértékben, , az elérni kívánt céllal arányosan, az alapvető jog lényeges tartalmának tiszteletben tartásával korlátozható.”)

Alaptörvény 28. cikk ("A bíróságok a jogalkalmazás során a jogszabályok szövegét elsősorban azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezik. A jogszabályok céljának megállapítása során elsősorban a jogszabály preambuluma, illetve a jogszabály megalkotására vagy módosítására irányuló javaslat indokolás kell figyelembe venni. Az Alaptörvény és a jogszabályok értelmezésekor azt kell feltételezni, hogy a józan észnek és a közjónak megfelelő, erkölcsös, és gazdaságos célt szolgálnak.”)

Alaptörvény XV. cikkében deklarált hátrányos megkülönböztetés tilalmára („A törvény előtt mindenki egyenlő.”)

Alaptörvény 25. cikk (3) bekezdés ("A Kúria.... biztosítja a bíróságok jogalkalmazásának egységét.”) alapelve.

Megsértett jogszabályi rendelkezések:

A Kúria KF.VII.37.512/2020/2.SZ. (első) visszautasító végzése indokolásának 9. pontjában a visszautasítást illetően az alábbiakra hivatkozott:

- a Kp.115.§ (2) bekezdése („A felülvizsgálatra a fellebbezésre vonatkozó szabályokat ez e fejezetben foglalt eltéréssel kell megfelelően alkalmazni.”)
- a Kp. 99. (3) bekezdése - visszautalva a fellebbezési eljárásra - („A másodfokú eljárásra az elsőfokú eljárásra és határozatokra vonatkozó szabályokat az e fejezetben foglalt eltérésekkel kell megfelelően alkalmazni.”)
- Kp.48.§ (1) bekezdés 1) pontja („A bíróság a keresetlevelet visszautasítja, ha...az elektronikus ügyintézésre köteles felperes vagy a jogi képviselő ....elektronikus úton, de nem a jogszabályban meghatározott módon terjesztette elő ..”)
- Pp. 618.§ (1) bek. b) pont („Ha az elektronikus úton kapcsolatot tartó beadványát b...elektronikus úton, de nem az E-ügyintézési tv.-ben és végrehajtási rendeleteiben meghatározott módon terjeszti elő - ha e törvény másként nem rendelkezik -, a bíróság a keresetlevelet, a bírósági meghagyással szembeni ellentmondást, a fellebbezést, a felülvizsgálati kérelmet és a perújítási kérelmet visszautasítja, az egyéb beadványban foglalt nyilatkozat pedig hatálytalan.”)

A Kúria KF.VII.37.761/2020/3.SZ. (második) visszautasító végzése indokolásának 8. pontjában a visszautasítást illetően - az előzőeken túl - az alábbiakra hivatkozott

- Kp.102.§(1) és (2) bekezdés („Az elsőfokon eljáró bíróság a fellebbezést visszautasítja, ha ..az elektronikus kapcsolattartásra köteles fellebbezésre jogosult nem elektronikus úton vagy elektronikus úton, de nem jogszabályban meghatározott módon terjesztette elő...”)

b) A megsemmisíteni kért bírói döntés alaptörvény-ellenességének indokolása

Kérjük a tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy szíveskedjék:

- a Szombathelyi Távhőszolgáltató Kft. alkotmányjogi panaszát az Abtv. 29.§-a alapján befogadni, mert „a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség” történt,
- az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) pontja alapján felülvizsgálni a Kúria Kfv. VII.37.512/2020/2. valamint a Kúria Kfv.VII.37.761/2020/3. számú végzéseinek Alaptörvénnyel való összhangját az Abtv.28.§(1) bekezdésében foglaltaknak megfelelően,
- megállapítani a bírói döntések Alaptörvény-ellenességét, és az Abtv. 43. § (1) bekezdés alapján azokat megsemmisíteni az Abtv. 63.§(1) bekezdés alapján az ügy érdemében döntve.

A Kúria az egyéni ügyvéd felperesi jogi képviselő (első alkalommal) a felülvizsgálati kérelem - cégkapu helyett - KÜNY regisztrációt igénylő ügyfélkapun (továbbiakban: ügyfélkapu) keresztül történő benyújtása miatt a felülvizsgálati kérelmet két alkalommal is visszautasította. A visszautasítás egy technikai jellegű probléma okán - a hiánypótlás teljes-körű kizárásával - mindenféle lehetőséget elzárta a felperes számára a jogorvoslati jogok érvényesítésétől, és így módon az ügy érdemi elbírálásától. A Kúria ezen döntését azzal indokolta, hogy a felülvizsgálati és fellebbezési eljárásban a Kp. 99.§(3)bek. és a 115.§ (2) bek. rendelkezései ellenére nincs lehetőség az elsőfokú eljárás szabályainak alkalmazására, nevezetesen a Kp. 49.§(2) bekezdés b) pontjában meghatározott 8 napos határidőben történő hiánypótlásra, és így módon az elsőfokú eljárás szabályainak alkalmazására.

Ezek a bírói döntések legalapvetőbben a jogállamiság alapelvét és azon keresztül annak részeit) sértik a következők szerint: Az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésében kijelenti, hogy: „Magyarország független demokratikus jogállam.” A jogállamiság (amely szinte szó szerint megegyezik a velencei-jogállam formulával) része a „törvényesség, ami az átlátható és elszámoltatható demokratikus és pluralista törvényhozási eljárást hordozza magában; a jogbiztonság, ..az alapvető jogok tiszteletben tartására is kiterjedő hatékony bírói jogorvoslat, valamint a törvény előtti egyenlőség”.

Ezáltal felperes az Alaptörvény XXVIII.cikk (7) bekezdésében biztosított jogorvoslati jogosultságával („Mindenkinek joga van ahhoz, hogy jogorvoslattal éljen az olyan bírósági...döntés ellen, amely jogát vagy jogos érdekét sérti.”) nem élhetett, továbbá - az érdemi döntés lehetőségének kizárásával - felperesnek az Alaptörvény XXVIII.cikk (1) bekezdésében említett tisztességes bírósági eljárásához való jogának érvényesítése (Mindenkinek joga van ahhoz, hogy „valamely perben a jogait és kötelezettségeit a törvény által felállított...bírótság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül elbírálja.”) is kizárásra került.

A Kp-ban sem a fellebbezési (Kp. XVIII.Fejezet), sem a felülvizsgálati eljárásban (Kp. XIX:Fejezet) nincs speciális, kizáró rendelkezés az elsőfokú eljárásban szabályozott hiánypótlás biztosításának tiltására, éppen ebből következően - álláspontunk szerint - jogszerű lett volna az elsőfokú eljárásban - a Kp. 49.§ (2) bekezdésében - meghatározott „nyolc napos újra benyújtási határidő” alkalmazhatósága.

Ezt erősíti meg a közigazgatási perrendtartás T/12234. számú törvényjavaslata, amely a 116.§-hoz fűzött indokolásban kiemeli: „A felülvizsgálati eljárás során a fellebbezésre vonatkozó szabályokat az e fejezetben foglalt eltérésekkel kell alkalmazni. Minden olyan kérdésben tehát, amelyre ezen alcím alatt vagy a fellebbezésre vonatkozó fejezetben nincs külön szabályozás, az általános rendelkezésekre, az elsőfokú eljárásra és a határozatokra vonatkozó rendelkezéseket kell alkalmazni.” Tehát a jogalkotó célja is a speciális szabályozás kivételével az elsőfokú általános eljárási szabályok alkalmazhatósága volt.

A hiánypótlási lehetőség illetve jogorvoslati jogosultság kizárása miatt több Alaptörvényben biztosított alapelv is sérült.

Éppen maga a Kúria is hivatkozik Kfv.VII.37.512/2020/2. számú (első) visszautasító végzésében Kp. 99.§ (2) bekezdésére és a 115.§ (2) bekezdésére, amely rendelkezések az előzőekben hivatkozott alaptörvényi alapelvekkel összhangban nem zárják ki az elsőfokú eljárásban említett hiánypótlás lehetőségét sem a fellebbezési, sem a felülvizsgálati eljárásban.

A Kúria a hiánypótlás lehetőségét is visszautasító jogértelmezésével az Alaptörvény I. cikk (3) bekezdése is sérült, („Az alapvető jogok más alapvető jogok érdekében, a feltétlenül szükséges mértékben, az elérni kívánt céllal arányosan, az alapvető jog lényeges tartalmának tiszteletben tartásával korlátozható.”), hiszen a jogorvoslati joghoz való és tisztességes bírósági eljárásához való jog korlátozása nem indokolt, mert a korlátozás nem másik alapvető jog érvényesítése érdekében történik.

E-körben hivatkozunk a Kp. Indokolására, amely szerint: „A tisztességes eljárás az eljárási igazság érvényre juttatását szolgálja és a jogállami normáknak eleget tevő eljárás lefolytatására ad lehetőséget, de önmagában nem elégséges ahhoz, hogy az eljárás eredménye minden esetben helyes legyen, ezért biztosítják a jogorvoslati jogot az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdésében.

...a perrendtartások a tisztességes eljárás elvével magának az eljárásnak az igazságosságát biztosítják. Az eljárási igazságosság főbb tartalmi elemeiként pedig a jogbiztonság elvének megfelelő szabályozást, ... illetve az eljárás szereplői között az előnyöknek és a hátrányoknak a kölcsönösségen alapuló tisztességes és méltányos elosztását említi.

A tisztességes eljárásához kapcsolódóan tehát a bíróság legfőbb kötelezettsége, hogy az eljárása összhangban legyen a perrendtartás alapelveivel.”

A Kúria jogértelmezése kacsán kiemeljük az Alkotmánybíróság 9/2016-os határozatában megállapítottakat, miszerint: „a bíróságnak a többféleképpen értelmezhető jogszabályszoveg normatartalommal kitöltésekor lehetősége és az Alaptörvény 28. cikke értelmében kötelessége is van arra, hogy a norma alkalmazásakor és értelmezésekor az Alaptörvénnyel összhangban álló értelmezést válasszon. Az Alaptörvénnyel összhangban álló értelmezés, ha egy jogszabálynak több lehetséges értelme is van, nem jelent contra legem értelmezést vagy a normatartalom mellőzését. Ilyen esetben, a többféle lehetséges értelmezés mellett az Alaptörvény alapján azt kell feltételezni, hogy a jogszabály erkölcsös és gazdaságos célt szolgál, a józan észnek és a közjónak megfelel. Az adott

esetben ez azt jelenti, hogy azonos tisztelettel és körültekintéssel, az egyéni szempontok azonos mértékű figyelembevételével kell a jogosultságok és a kedvezmények elosztásának szempontjait meghatározni az érintett személyeket illetően, vagyis az értelmezés nem vezethet önkényes eredményre.” (Az ügy előadó alkotmánybírója dr. Varga Zs. András volt.)

Álláspontunk szerint a Kúria nem az Alaptörvény 28. cikke szerinti értelmezte a Kp. 99.§ (2) bekezdését és a 115.§ (2) bekezdését, mert jelentősen korlátozta az Alaptörvényben előzőekben említett jogokat.

A hivatkozott kúriai visszautasító döntések ugyanakkor az Alaptörvény XV. cikkében deklarált hátrányos megkülönböztetés tilalmára hivatkozva is sérelmesek, mert annak ellenére, hogy a felülvizsgálati és fellebbezési eljárásban nincs speciális, tiltó szabály a hiánypótlás (jogorvoslat) biztosítására, a bíróság értelmezése mégis különbséget tesz az elsőfokú eljárás során eljáró (keresetet benyújtó) fél vagy képviselője és a fellebbezési valamint felülvizsgálati eljárásban eljáró képviselő hiánypótlási lehetőségei között. Ez utóbbiak számára ugyanis kizárja a hiánypótlás (jogorvoslat) lehetőségét a visszautasítással).

Hivatkozunk e körben tovább az AB egyedi ügyben hivatkozott utalására, miszerint „az Alaptörvény XV. cikke egyaránt tartalmazza az általános egyenlőségi szabályt [(1) bekezdés], és az alapjogok egyenlőségét, illetve a diszkrimináció tilalmát [(2) bekezdés]. A hátrányos megkülönböztetés tilalma az Alkotmánybíróság gyakorlatában a jogrendszer egészét átható alkotmányos alapelvként kapott értelmezést. A hátrányos megkülönböztetés tilalma nem jelenti minden megkülönböztetés tilalmát, a tilalom elsősorban az alapjogok terén tett megkülönböztetésre terjed ki. A megkülönböztetés akkor alkotmányellenes, ha jogszabály a szabályozás szempontjából azonos csoportba tartozó (egymással összehasonlítható) jogalanyok között tesz különbséget anélkül, hogy annak alkotmányos indoka lenne.” Jelen eljárásban azonos jogalanyokról van szó.

„Azt a kérdést, hogy valamely jogszabály mikénti értelmezésére alkalmazható-e a hátrányos megkülönböztetés tilalma, az Alkotmánybíróság a 9/2016. (IV. 6.) AB-határozatban igenlően válaszolta meg. Ennek értelmében az Alaptörvény XV. cikke (1) és (2) bekezdésének az értelmezett tartalma nemcsak a jogszabályokra irányadó alaptörvény-ellenességük vizsgálatakor, hanem a bírói döntésekben megjelenő jogszabály-értelmezésre is, a jogszabályok normatartalmának meghatározása során, a jogszabály konkrét tényállásra vonatkoztatásánál.”

A Kp. Indokolása szerint:” A tisztességes eljárás ....szabályai a felek perbeli esélyeinek egyenlőségét hivatottak szolgálni.”

A tisztességes eljáráshoz kapcsolódóan tehát a bíróság legfőbb kötelezettsége, hogy az eljárása összhangban legyen a perrendtartás alapelveivel.

Hivatkozunk továbbá az Alaptörvény 25. cikk (3) bekezdésére, amely szerint:”A Kúria biztosítja a bíróságok jogalkalmazásának egységét.” Az említett alapelvbe ütközik, hogy a Kúria nem fogadja el az egyéni ügyvéd ügyfélkapujának hivatalos használatát, holott a Kp. mögöttes szabályként megjelenő Polgári perrendtartás (továbbiakban:Pp.) 618.§-ához kapcsolódóan a Civilisztikai Kollégiumvezetők Országos Tanácskozásának 2019.november 28-i és 29-i ülésén az alábbi elfogadott 18.számú állásfoglalás született:

„Az elektronikus ügyintézés teljes folyamata az egyes részfolyamatokat megtestesítő elektronikus ügyintézési szolgáltatásokból építhető fel. Ennek része a biztonságos kézbesítési szolgáltatás és az ehhez kapcsolódó tárhely is. A kézbesítési szolgáltatás igénybevételének feltétele, hogy a feladó megadja a címzettnek a SZEÜSZ szolgáltató által értelmezhető és kezelhető kézbesítési címét. Az E-ügyintézési tv. 35. § (3) bekezdése szerint a biztonságos kézbesítési szolgáltatási címnek minősül a KÜNY-regisztráció alapján biztosított szolgáltatás. A gazdálkodó szervezetek számára biztosított tárhely a cégkapu.

Az egyéni ügyvéd természetes személy, ezért jogosult KÜNY-regisztrációra. A jogszabály kizárólag a tárhelyhasználat - hivatalos kézbesítési cím - szempontjából határozza meg az egyéni ügyvéd gazdálkodó szervezeti jellegét. Természetes személyként az egyéni ügyvéd jogosult a KÜNY kézbesítési szolgáltatás igénybevételére, Ügyfélkaput nyithat, és ezen keresztül feladhatja elektronikus leveleit, azokat is, amelyek ügyvédi tevékenységéhez tartoznak. Nem minősül azonban hivatalos kézbesítési címnek az ehhez kapcsolódó tárhely, köteles ezért cégkaput nyitni és üzemeltetni, az oda érkező leveleit átvenni, illetve az átvétel megtagadása vagy elmulasztása esetén annak következményeit viselni. Az elektronikus ügyintézését biztosító szerv minden kézbesítését megelőzően köteles a hivatalos kézbesítési címről meggyőződni, és nem a megelőzően benyújtott irat feladási címére, hanem erre kézbesíteni a hivatalos iratait.

Mivel az ügyfélkapuról érkező beadvány biztonságos kézbesítési szolgáltatáson keresztül érkezik, az megfelel a Pp. 618. §-ában foglalt feltételeknek, és a 618. § (1) bekezdés b) pontja szerinti jogkövetkezmények nem alkalmazhatók."

A Kúria által a közigazgatási eljárásban alkalmazott és a polgári eljárásban megengedett, egyéni ügyvéd fogalmával kapcsolatban jelentkező ellentmondás is az Alaptörvény 25. cikkében megfogalmazott egységes joggyakorlat kialakítását, alkalmazását illetőleg a tisztességes eljáráshoz szorosan kapcsolódó jobbiztonság elvét sérti. Az egyéni ügyvéd által ugyanis az ügyfélkapu használata polgári jogi gyakorlatban kifejezetten elfogadott és jogszerű, míg a Kúria azt kifejezetten elutasítja mind a közigazgatási felülvizsgálati, mind a közigazgatási fellebbezési eljárásban. Ezáltal a közigazgatási eljárásban az egyéni ügyvéd tekintetében korlátozza a bíróság előtti jogérvényesítés lehetőségét, a jogorvoslati jogosultságot, holott az Alaptörvény I. cikk (3) bekezdés előírja, hogy az alapjogok korlátozása kizárólag a feltétlenül szükséges mértékben, az elérni kívánt céllal arányosan és az alapvető jog lényeges tartalmának tiszteletben tartásával korlátozható. Semmilyen cél nem indokolja, hogy Alaptörvényben meghatározott, említett alapjogok korlátozásra kerüljenek, amely azt jelentheti, hogy az egyéni ügyvéd az ügyfélkapu használatára - az előzőekben említettek szerint, ahogy azt a Civilisztikai Kollégiumvezetők 18. számú állásfoglalása is kifejtette - jogszerűen jogosult.

Ezt támasztja alá az a tény is, hogy az egyéni ügyvéd (felperesi jogi képviselő) ügyfélkapuján keresztül benyújtott felülvizsgálati kérelmet az OBH rendszere befogadta, lajstromozta, és külön számon érkeztette. Tehát azt az OBH rendszere is azt a látszatot keltette (és így történik ez a mai napig is), hogy a benyújtás szabályszerű volt. (Ennek bizonyítására idézzük az érkeztetés szövegét: „Az Ön 710254715202004301246800575 KR érkeztetési számú Polgári - Felülvizsgálati kérelem (OBHGEPI_P21) megnevezésű beadványát a bíróságok informatikai rendszere 2020.04.30. 14:10:35-kor érkeztette, a beadvány bírósági érkeztetési azonosítója: UKM/4268124/2020". Idézzük továbbá a lajstromozás szövegét: Az Ön 710254715202004301246800575 KR érkeztetési számú és UKM/4268124/2020 bírósági érkeztetési azonosítójú Polgári - Felülvizsgálati kérelem (OBHGEPI_P21) megnevezésű beadványát a Győri Törvényszék K.700629/2020 ügyszám alatti ügyben 2 sorszámon utóiratként lajstromozta.”) Szabálytalan benyújtás esetén az OBH rendszerének az ügyfélkapun keresztül benyújtott felülvizsgálati kérelmet automatikusan el kellene utasítani.

Egyebekben előadjuk, hogy kizárólag az ügyfélkapun történő belépéssel lehet elérni a cégkaput is, ami annyit jelent, hogy nincs egzaktul elhatárolva a cégkapu és az ügyfélkapu rendszere, és ily módon annak használata sem különíthető el.

Álláspontunk szerint a Kp. felülvizsgálati eljárásban említett hiánypótlási lehetőség kizárásához az OBH által biztosított technikai feltételek sem adóttak. Szükséges lenne, hogy az OBH által kialakított és jelenleg egyetlen megoldásként jelentkező technikai rendszerben egzaktul, egymástól függetlenül elkülöníthető legyen az ügyfélkapu és cégkapu illetve ezek használata.

A felülvizsgálati kérelmek benyújtásának időpontjában rendelkezésre álló technikai feltételek is azt támasztják alá, hogy a KÜNY igénybevétele a leggyorsabb, a legegyszerűbb és közvetlen megoldást kínálta, hiszen az ÁNYK nyomtatvány kitöltésekor a nyomtatvány ellenőrzést követően egy azonnal,

automatikusan felugró „ablakon” keresztül lehetett a kitöltött nyomtatványt továbbítani közvetlenül az OBH részére. Ez a Civilisztikai Kollégiumvezetők 18. sz. állásfoglalása szerint egy általános gyakorlat volt, és ezt esetünkben az elsőfokú bíróság (Győri Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság) el is fogadta, sőt felperes vonatkozásában elmondható az a tény is, hogy a bíróságok – a tisztelt Kúria visszautasításán kívül – valamennyi esetben szabályszerűen benyújtottnak fogadták el a jogi képviselő egyéni ügyvéd ügyfélkapuján keresztül történő, ügyvédi tevékenységéhez kapcsolódó elektronikus beadványait.

A felsorolt anomáliák az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésében meghatározott jogállamiság, és azon belül is törvényesség, jogbiztonság alapelveit sértik.

Az említettekén túl a kúriai döntések az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében említett, „ésszerű határidőben történő elbírálás” elvével sincsenek összhangban, ugyanis, az első felülvizsgálati kérelem benyújtása 2020. április 30. napján történt, míg az érdemi vizsgálat nélküli visszautasítás 2020. augusztus 26-án került kézbesítésre felperesi képviselő részére, vagyis 4 hónapos időtartam alatt döntött a Kúria arról, hogy érdemi vizsgálat nélkül visszautasítja a felülvizsgálati kérelmet. Szinte ugyanez történt az ismételt felülvizsgálat 2020. augusztus 27. napján történt benyújtását követően is, amelynek az újabb, érdemi vizsgálat nélküli visszautasítására csaknem 3 hónap múlva, azaz 2020. november 6-án került sor.

Amennyiben az érdemi vizsgálat nélküli visszautasítás megfelelő - valóban „ésszerű” - határidőben kézbesítésre került volna, a rendelkezésre álló határidőben esetlegesen lehetőség lett volna a felülvizsgálati kérelem - Kúria értelmezésének megfelelő - elektronikus úton (cégkapun) történő benyújtására.

A felülvizsgálati kérelmeket [REDACTED] jogi képviseletében egyéni ügyvéd nyújtotta be.

3. Egyéb nyilatkozatok és mellékletek

a) Nyilatkozat arról, hogy az indítványozó kezdeményezte-e a bíróságon az alkotmányjogi panasszal támadott bírósági ítélet végrehajtásának felfüggesztését.

A bírósági ítélet végrehajtásának felfüggesztését a felperes nem kezdeményezte.

b) Ügyvédi vagy kamarai jogtanácsosi meghatalmazás eredeti példánya, ha az indítványozó jogi képviselővel jár el. (Melléklet)

A jogi képviselő egyéni ügyvéd meghatalmazását mellékeljük.

c) Nyilatkozat az indítványozó személyes adatainak nyilvánosságra hozhatóságáról (Melléklet)

Az indítványozó és a jogi képviselő nevének és adatainak közzétételéhez nem járul hozzá.

d) Az érintettséget alátámasztó dokumentumok egyszerű másolata (Mellékletek)

1. számú melléklet: [REDACTED] i Hivatal VA-06/FCSTBF02/006-40656/2019. számú határozata
2. számú melléklet: [REDACTED] i Járási Hivatal VA-06/FCSTBF07/971-22/2019. számú végzése
3. számú melléklet: [REDACTED] Járási Hivatal MA-VA-06/FCSTBF07/971-33/2019. számú határozata
4. számú melléklet: [REDACTED] Járási Hivatal MA-VA-06/FCSTBF07/971-37/2019. számú határozata
5. számú melléklet: [REDACTED] (felperes) keresete
6. számú melléklet: [REDACTED] (felperes) keresete

7. számú melléklet: Győri Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 103.K.27.921/2019/4. számú végzése
8. számú melléklet: Győri Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 103.K.27.921/2019/11. számú végzése
9. számú melléklet: Győri Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 103.K.27.921/2019/12. számú ítélete
10. számú melléklet: [REDACTED] (felperes) felülvizsgálati kérelme
11. számú melléklet: Kúria Kfv.VII.37.512/2020/2. számú végzése
12. számú melléklet: [REDACTED] (felperes) felülvizsgálati kérelme
13. számú melléklet: Kúria Kfv.VII.37.761/2020/3. számú végzése
14. számú melléklet: Ügyvédi meghatalmazás
15. számú melléklet: Ügyvédi igazolvány
16. számú melléklet: Cégekivonat
17. számú melléklet: Aláírási címpéldány
18. számú melléklet: Jognyilatkozat ügyvezető
19. számú melléklet: Jognyilatkozat jogi képviselő

Megjegyzés: Az Abtv. 52. § (4) bekezdése értelmében az alkotmánybírósági eljárás feltételeinek fennállását az indítványozónak kell igazolnia.

Kelt: [REDACTED] 2021. március hó 8. napján

Dr. Szabóné Dr. Tuboly Andrea
[REDACTED]

